

Toespraak herdenking verkeersslachtoffers 2018**Burgemeester Harald M. Bergmann****Gemeente Middelburg**

Goedemiddag dames en heren, jongens en meisjes,

Vandaag, de derde zondag van november, herdenken we wereldwijd, alle verkeersslachtoffers. Een hartelijk welkom aan alle verkeersslachtoffers zelf en dierbaren om u heen. Een hartelijk welkom ook aan alle nabestaanden van verkeersslachtoffers die het niet hebben overleefd: Ouders, kinderen en vrienden. Uw geliefde of dierbare kwam van de een op de andere dag nooit meer thuis.

Vandaag zijn we hier door gemeenschappelijk leed bijeengebracht. Het leed van het ongeval zelf én het leed van het veranderde leven daarna. Het leed van verkeersslachtoffers en het leed van nabestaanden van verkeersslachtoffers. Mensen die van de ene op de andere gewond of gehandicapt zijn geraakt in het verkeer of zijn of haar geliefde verloren zijn.

Een verkeersongeval heeft een enorme impact op het leven. Het zijn gebeurtenissen die ver buiten het bereik liggen van wat we nog als normaal zouden kunnen bevatten. Herinneringen die te vreselijk of te traumatisch zijn om goed in ons geheugen te worden opgeslagen. Gebeurtenissen die liefdes aan ons leven ontrukken – onze partners, kinderen ouders, andere familie of vrienden – waaromheen we onze levens hebben opgebouwd, en waarvoor we alles in ons leven zouden doen. Mensen met wie we een gedeeld verleden hebben, zijn er plotsklaps niet meer of sterk veranderd. Het heden en de toekomst komen daarmee volledig in een ander daglicht te staan.

Een dergelijke gebeurtenis heeft enorme impact op relaties. Familie en goede vrienden begrijpen slachtoffers of nabestaanden soms niet meer. Zij kunnen zich niet goed inleven in wat zij hebben meegemaakt en snappen niet hoe zeer zij zijn geraakt en veranderd door deze gebeurtenis. Mensen in de sociale omgeving worden soms ongemakkelijk van het zien van langdurig lijden. Zij weten niet goed wat te zeggen en vermijden daarom maar het contact. Het gaat er echter niet zo zeer om, wat we zouden moeten zeggen, maar veel meer om te luisteren wat nabestaanden ons te zeggen hebben. Het even op bezoek gaan, kan al heel ondersteunend zijn. Je hoeft geen uren te blijven, maar even dat menselijke contact werkt ontzettend helend. Of het schrijven van een kaartje, op moeilijke momenten als verjaardagen en feestdagen, is een hart onder de riem.

Een verkeersongeval betekent een fysieke, mentale én praktische nasleep. Soms moet het slachtoffer leren leven met een blijvende handicap. Dit betekent het verlies van een gezond lichaam, verlies van fysieke zelfstandigheid, verlies van een werkring en het verlies van een toekomstperspectief zoals het stichten van een gezin. En hoezeer een mens veerkrachtig is en in staat is om, om te gaan met grote veranderingen in het leven, is dit een hele opgave. Het helen en het opnieuw opbouwen van je leven vergt alle kracht die je in je hebt.

Dames en heren, jongens en meisjes, ik zou liever willen dat u deze bijeenkomst bespaard was gebleven. Het klinkt dan ook raar: Goed dat u hier bent vandaag. Vandaag zijn we samen en verbonden met elkaar. Verbonden door dit enorme leed. Vandaag zet u een nieuwe stap om dit leed en plek te geven. Een nieuwe stap in het helingsproces en opbouwen van het veranderende leven, het leven na het verkeersongeval.

Ik wens u allen veel kracht toe.

Harald M. Bergmann, Burgemeester van Middelburg